

GODZINA SĄDU JEGO

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 29 kwietnia

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Dn 8,1-9,27; Ezd 7,1-28; Mt 3,13-17; Rz 5,6-9; Mk 15,38; Kpł 16,16.

TEKST PAMIĘCIOWY: „A to czyńcie, wiedząc, że już czas, że już nadeszła pora, abyście się ze snu obudzili, albowiem teraz bliższe jest nasze zbawienie, niż kiedy uwierzyliśmy. Noc przeminęła, a dzień się przybliżył” (Rz 13,11-12).

Jakiś czas temu w amerykańskim miesięczniku *National Geographic* opisano pożar, który wybuchł w Parku Narodowym Yellowstone w Stanach Zjednoczonych. Gdy pożar został ugaszony, strażnicy parku przemierzali jego teren, by oszacować straty. Jeden ze strażników natknął się na spalonego ptaka siedzącego u podstawy drzewa. Będąc zdziwiony tym niecodziennym widokiem, poruszył patykiem spalone zwłoki ptaka.

I wtedy spod spalonych skrzydeł matki wybiegły trzy małe wystraszone pisklęta. Kochająca matka, świadoma tego, że czeka ją straszliwa śmierć w płomieniach, wyprowadziła z gniazda swoje pisklęta, umieściła je w zagłębieniu w ziemi i okryła je własnym ciałem. Mogła uciec przed ogniem i pozostawić pisklęta okrutnemu losowi, ale uczyniła coś, co bardzo trafnie ilustruje zbawienie dane nam przez Chrystusa.

Ogień sądu Bożego ogarnął Go na Gólgocie, ale wszyscy, którzy są w Chrystusie, są bezpieczni na zawsze pod Jego skrzydłami. Na krzyżu Chrystus został osądzony jak potępiony grzesznik, abyśmy my mogli zostać osądzeni jak sprawiedliwi poddani niebiańskiego królestwa. Został On potraktowany jak przestępca, abyśmy zostali uwolnieni od ognia sądu ostatecznego, zarówno w prze-nośni, jak i dosłownie.

Jak zauważyliśmy wcześniej, zanim Chrystus przyjdzie powtórnie, musi nastąpić sąd. Anioł oznajmia donośnym głosem:

— „Nadeszła godzina sądu jego” (Ap 14,7).

Księga Daniela dość precyzyjnie podaje czas rozpoczęcia tego sądu.

Przeczytaj Dn 8,14. Jakie ramy czasowe podaje Daniel w związku z oczyszczeniem świątyni?

Każdy Izraelita dobrze rozumiał, co znaczy oczyszczenie ziemskiej świątyni. Następowало ono w Dniu Pojednania, który był Dniem Sądu. Choć Daniel rozumiał koncepcję oczyszczenia świątyni i sądu, to jednak nie wiedział, jak ma pojmować dwa tysiące trzysta wieczorów i poranków (dni).

Przeczytaj Dn 8,27; 9,21-22. Jak Daniel zareagował na wizję dwóch tysięcy trzystu dni i jak Bóg odpowiedział na to?

W 8. rozdziale *Księgi Daniela* prorok napisał, że będąc przejęty otrzymaną wizją, stracił przytomność, a potem był zaniepokojony widzeniem i nie rozumiał go (zob. Dn 8,27). Nie rozumiał oczywiście kwestii dwóch tysięcy trzystu dni, bo wcześniejsza część wizji została mu już wyjaśniona (zob. Dn 8,19-22). W następnym rozdziale *Księgi Daniela* czytamy, że anioł Gabriel przybył, by wyjaśnić prorokowi proroctwo o dwóch tysiącach trzystu dniach:

— „Danielu, oto wyszedłem, aby ci dać jasne zrozumienie” (Dn 9,22).

Gabriel wprowadził Daniela w zdumienie, przedstawiając odpowiedź na jego modlitwę znacznie szerzej, niż prorok mógł się spodziewać. Anioł Gabriel poprowadził Daniela przez wieki i ukazał mu prawdę o mającym przyjść Mesjaszu, podając dokładne daty początku Jego działalności oraz Jego męki i śmierci jako wydarzeń bezpośrednio związanych z oczyszczeniem świątyni zapowiedzianym w 8. rozdziale *Księgi Daniela*. Innymi słowy, śmierć Chrystusa i sąd są ze sobą nierozzerwalnie związane.

Dlaczego ważne jest to, że śmierć Jezusa, ukazana w Dn 9,24-27, jest bezpośrednio związana z sądem zapowiedzianym w Dn 8,14? Jakiej wielkiej prawdy uczy nas to powiązanie?

Przeczytaj Dn 8,17.19.26. Do jakiego okresu odnosi anioł wizję z 8. rozdziału *Księgi Daniela* związaną z dwoma tysiącami trzystu dniami. Dlaczego ważne jest, byśmy to dobrze zrozumieli?

Niektórzy twierdzą, że dwa tysiące trzysta dni należy rozumieć dosłownie. Uczą, że mały róg z 8. rozdziału *Księgi Daniela* oznacza Antiocha IV Epifanesa (żyjącego w latach 216-164 przed Chrystusem), władcy Syrii z dynastii Seleucydów, który zaatakował Jerozolimę i polecił zbezczeszczyć świątynię. Jednak dwa tysiące trzysta dni nijak nie pasuje do ram czasowych tamtych wydarzeń. Ponadto taka interpretacja jest zupełnie niezgodna z wyraźnym pouczeniem anioła, iż wizja dotyczy *czasu ostatecznego*. Antioch IV Epifanes z pewnością nie doczekał czasu ostatecznego.

W 8. rozdziale *Księgi Daniela* Gabriel zaczął swoje wyjaśnienie proroctwa o dwóch tysiącach trzystu dniach. Wskazał barana jako oznaczającego Medię i Persję oraz kozła jako symbolizującego Grecję (zob. Dn 8,20-21). Choć nie-nazwany, w przeciwieństwie do poprzednich potęg, kolejny twór — mały róg — musi oznaczać Rzym (zob. Dn 8,9,23-24). Następnie przedstawia swego rodzaju religijno-polityczną fazę rozwoju Rzymu, która to moc *powali prawdę na ziemię* (zob. Dn 8,10-12.25) i przypuści atak przeciwko służbie Chrystusa w niebiańskiej świątyni (zob. Dn 8,10-12). Oczyszczenie świątyni w Dn 8,14, szczytowy fragment rozdziału, to odpowiedź Boga na wyzwanie rzucone przez świeckie i religijne potęgi usiłujące przywłaszczyć sobie autorytet Boga. Jest to część Bożego rozwiązania problemu grzechu.

Gabriel był gotowy wyjaśnić szczegóły Bożych ram czasowych. Pod koniec 8. rozdziału *Księgi Daniela* widzimy wyraźnie, że prorok nie rozumiał części wizji dotyczącej dwóch tysięcy trzystu dni (zob. Dn 8,27). Wcześniejsza część dotycząca barana, kozła i małego rogu została wyjaśniona, a dwie pierwsze potęgi wprost wymienione zostały z nazwy (zob. Dn 8,20-21). Jednak oczyszczenie świątyni nie zostało wyjaśnione.

Anioł Gabriel, który pojawił się w 8. rozdziale *Księgi Daniela*, pojawił się ponownie w następnym rozdziale tej księgi i powiedział prorokowi:

— „Na początku modlitw twoich wyszło słowo, a jam przyszedł, abym ci je oznajmił, boś ty wielce przyjemny; a tak miej wzgląd na to słowo, a zrozumiej to widzenie” (Dn 9,23 BG).

Jakie widzenie? Jak zobaczymy w jutrzejszej części lekcji, chodzi tu o wizję dwóch tysięcy trzystu dni — jedyną część niewyjaśnioną wcześniej prorokowi w 8. rozdziale *Księgi Daniela*.

Gabriel nazwał Daniela *bardzo miłym*²⁷ (zob. Dn 9,23). Co mówi to o więzi istniejącej między niebem i ziemią?

²⁷ BI: *umiłowany*, UBG: *bardzo umiłowany*, BB: *przyjemny*, NBG: *wielce przyjemny*, BL: *cenny skarb*, BD: *drogocenny skarb*, BRP: *człowiek budzący upodobanie*, BKR: *małż szczególnego upodobania*, BC: *obdarzony łaską* (przyp. red.).

Przeczytaj Dn 9,23. Jakiego pouczenia udzielił anioł Danielowi? Dlaczego jest ono ważne dla zrozumienia znaczenia oczyszczenia świątyni zapowiedzianego w Dn 8,14?

Anioł jasno pouczył Daniela:

— „Staraj się wniknąć w to, co ci powiem, żebyś mógł zrozumieć należycie całe widzenie” (Dn 9,23 BKR).

Jakie widzenie? Ponieważ w 9. rozdziale *Księgi Daniela* nie ma żadnego widzenia, anioł Gabriel musiał mówić o tej części widzenia z 8. rozdziału *Księgi Daniela*, której prorok nie rozumiał — wizji dwóch tysięcy trzystu dni (zob. Dn 8,27).

Gabriel mówił dalej w Dn 9,24-27. O jakich wydarzeniach w życiu i służbie Jezusa opowiedział?

Pierwsza część tego proroctwa dotyczy ludu Bożego, czyli Izraela: „Siedemdziesiąt tygodni wyznaczono twojemu ludowi” (Dn 9,24) — Izraelitom. W biblijnych proroctwach jeden dzień oznacza rzeczywisty rok (zob. Ez 4,6; Lb 14,34). W *Księdze Daniela* i *Apokalipsie Jana*, gdy mamy do czynienia z symbolicznymi wyobrażeniami, czas zazwyczaj jest podany także w symboliczny sposób. Jednym ze sposobów upewnienia się, że w proroctwie tym ma zastosowanie zasada *dzień za rok*, jest prześledzenie tego, jak przepowiedziane wydarzenia doskonale układają się na linii czasu (zobacz jutrzejszą część lekcji). Jeśli zastosujemy tę zasadę, to siedemdziesiąt proroczych tygodni oznacza czterysta dziewięćdziesiąt rzeczywistych lat. Ponieważ jeden proroczy dzień oznacza rzeczywisty rok, to czterysta dziewięćdziesiąt symbolicznych dni oznacza czterysta dziewięćdziesiąt lat.

Gabriel powiedział Danielowi, że czterysta dziewięćdziesiąt lat zostało *odcięte* (takie jest dosłowne znaczenie hebrajskiego słowa *chatak* przetłumaczonego w *Biblii warszawskiej* jako *wyznaczyć*). Odcięte od czego? Jest tylko jedna możliwość — od dwóch tysięcy trzystu dni z Dn 8,14. Tak więc proroctwo o czterystu dziewięćdziesięciu latach ściśle wiąże się z proroczym czasem z Dn 8,14, jedyną częścią wizji niewyjaśnioną w 8. rozdziale *Księgi Daniela* i jedynym proroczym okresem w tym rozdziale tejsz księgi. Tak więc widzimy, że Gabriel przy pomocy kolejnego proroctwa pomógł Danielowi zrozumieć to, czego ten nie rozumiał wcześniej — kwestię dwóch tysięcy trzystu dni.

Gabriel zaczął wyjaśnianie proroctwa o czterystu dziewięćdziesięciu latach od wydarzenia bardzo ważnego dla Daniela i Judejczyków — zarządzenia o odbudowie Jerozolimy. Choć królowie perscy wydali kilka dekretów dotyczących Jerozolimy, w 7. rozdziale *Księgi Ezdrasza* opisany jest dekret wydany w 457 roku przed Chrystusem, a pozwalający Judejczykom nie tylko wrócić do ich kraju, ale także przywrócić religijne funkcje ich społeczności (zob. Ezd 7,13,27).

Należy zauważyć, że ten dekret króla Artakserksesa został wydany jesienią 457 roku przed Chrystusem. Od dekretu z tego roku do Mesjasza miało upłynąć sześćdziesiąt dziewięć proroczych tygodni, czyli 483 lata. Jeśli dodamy taką liczbę lat do jesieni 457 roku przed Chrystusem, to zakończą się one jesienią 27 roku po Chrystusie.

Hebrajskie słowo Masziach znaczy dosłownie Namaszczony. W 27 roku Jezus Chrystus, Mesjasz, przyjął chrzest (zob. Mt 3,13-17). Anioł Gabriel zapowiedział setki lat wcześniej dokładną porę chrztu Chrystusa jako rozpoczęcia Jego publicznej działalności trwającej trzy i pół roku.

Przeczytaj Rz 5,6-9 w połączeniu z Dn 9,26. Jakie wielkie prawdy są objawione w tych wersetach?

„Zostanie zabity Mesjasz, lecz nie za siebie” (Dn 9,26 UBG). Mesjasz miał zostać dosłownie *odcięty*, ukrzyżowany. Według Gabriela Mesjasz miał ponieść śmierć za innych — *nie za siebie*. Innymi słowy, śmierć Chrystusa na Golgocie została poniesiona dla nas, nie dla Niego. Apostoł Paweł napisał: „Bóg zaś daje dowód swojej miłości ku nam przez to, że kiedy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł” (Rz 5,8).

W Dn 9,27 czytamy, że w połowie ostatniego tygodnia, w połowie ostatnich siedmiu lat, Chrystus „zniesie ofiary krwawe i z pokarmów”. W połowie tego siedemdziesiątego tygodnia, to jest wiosną 31 roku Chrystus potwierdził wieczne przymierze swoją krwią, umierając na krzyżu, a system ofiarniczy utracił swoją obowiązującą moc, gdyż jego prorocze znaczenie zostało wypełnione.

Proroctwa te objawiają, że Chrystus, Mesjasz, miał być ukrzyżowany wiosną 31 roku i w ten sposób wypełnić proroczy sens systemu ofiarniczego. Ta przepowiednia spełniła się we wszystkich szczegółach. W dniu Paschy, gdy arcykapłan ofiarował baranka paschalnego, Chrystus został złożony w ofierze za nas.

W powiązaniu z powyższymi faktami przeczytaj Mk 15,38 i Mt 3,15-16. Jak wersety te pomagają nam zrozumieć proroctwo Dn 9,24-27?

Pierwsze czterysta dziewięćdziesiąt lat z okresu proroczego dwóch tysięcy trzystu lat było przeznaczone w szczególny sposób dla starożytnego narodu izraelskiego i mającego przyjść Mesjasza. Pozostała część z dwóch tysięcy trzystu lat miała dotyczyć nowotestamentowego ludu Bożego, złożonego zarówno z Izraelitów, jak i pogan, a wraz z jej zakończeniem miało się rozpocząć oczyszczenie niebiańskiej świątyni prowadzące w konsekwencji do powtórnego przyjścia Chrystusa.

Pierwsze czterysta dziewięćdziesiąt lat dotyczy pierwszego przyjścia Mesjasza i kończy się jesienią 34 roku. Gdy odejmiemy czterysta dziewięćdziesiąt lat od dwóch tysięcy trzystu lat, to pozostanie jeszcze tysiąc osiemset dziesięć lat. Okres ten przypada na dzieje Kościoła nowotestamentowego. Dodając ten okres (tysiąc osiemset dziesięć lat) do 34 roku po Chrystusie, docieramy do 1844 roku.

W świetle oczyszczenia czy przywrócenia prawdy o świątyni i niebiańskim sądzie w czasie ostatecznym Bóg kieruje ostatnie wezwanie do całej ludzkości zapisane w Ap 14,6-7, wzywając ludzi do odpowiedzi na Jego miłość, do przyjęcia Jego łaski oraz do prowadzenia pobożnego życia w posłuszeństwie Jego przykazaniom.

Przeczytaj Kpł 16,16. Jaki był powód oczyszczenia świątyni i czego uczy nas to o ewangelii?

Z powodu grzechów i win ludu świątynia musiała być oczyszczona. Dokończano tego przy pomocy krwi pochodzącej ze specjalnej ofiary. Podobnie jest z nami. Potrzebujemy Zbawiciela, którego życie było symbolizowane przez zwierzęta zabijane w Dniu Pojednania. On jest dla nas jedynym sposobem na usprawiedliwienie przed sądem Bożym.

Przeczytaj Kpł 23,26-29. Co Bóg nakazywał swojemu ludowi czynić w Dniu Sądu i co to oznacza dla nas?

Izraelici mieli *trapić swoje dusze* (zob. Kpł 23,27 BG). To wyrażenie wskazuje na to, że mieli się ukorzyć, dokonać rachunku sumienia, wyznaczyć swoje grzechy, okazać skruchę i prosić Boga o oczyszczenie, gdy arcykapłan oczyszczał ziemską świątynię.

Prorocze fragmenty Biblii — 7., 8. i 9. rozdział Księgi Daniela oraz 14. rozdział Apokalipsy Jana — dotyczą szczególnie godziny sądu i pilnej potrzeby przygotowania się. Od 1844 roku żyjemy w godzinie sądu, a przesłanie pierwszego anioła z Apokalipsy Jana oznajmia, że „nadeszła godzina sądu” (Ap 14,7). W jaki sposób mamy dzisiaj *trapić swoją duszę*?

DO DALSZEGO STUDIUM

Oto szybki i łatwy sposób przeanalizowania prorocstwa o siedemdziesięciu tygodniach z Dn 9,24-27.

- Po pierwsze to siedemdziesiąt tygodni (zob. Dn 9,24).
- Po drugie siedem tygodni i sześćdziesiąt dwa tygodnie daje razem sześćdziesiąt dziewięć tygodni (zob. Dn 9,25) z siedemdziesięciu tygodni.
- Po trzecie jest jeszcze ostatni — siedemdziesiąty — tydzień (zob. Dn 9,27).
- Po czwarte ostatni tydzień podzielony jest na pół — „w połowie tygodnia” (Dn 9,27) — po trzy i pół roku.

It to wszystko. Siedemdziesiąt tygodni składa się z sześćdziesięciu dziewięciu tygodni i jednego tygodnia. Ostatni tydzień podzielony jest na pół. Wystarczy teraz wstawić datę — 457 rok przed Chrystusem — na początku i przy pomocy prostej matematyki dotrzemy na linii czasu do 1844 roku po Chrystusie.

Mówiąc o dwóch tysiącach trzystu dniach w 8. rozdziale *Księgi Daniela*, prorok nie podaje, kiedy się one zaczynają. „Aż do wieczora i do poranku dni dwa tysiące trzysta, a będzie oczyszczona świątynia” (Dn 8,14 UBJW). Dwa tysiące trzysta dni, ale odkąd liczone? Dlaczego nie od czasu, w którym Daniel otrzymał wizję — „w trzecim roku króla Belsazara” (Dn 8,1)?

Ta data nie pasuje. Wizja z 8. rozdziału *Księgi Daniela* nie obejmuje Babilonii. Zaczyna się od wydarzeń już po rozpadzie imperium babilońskiego, a dotyczących Medii i Persji, Grecji oraz Rzymu aż do końca. Dlaczego datować okres prowadzący do oczyszczenia świątyni, o którym jest mowa w wizji, od Babilonii, której nie ma w wizji? Początek okresu podanego w wizji powinien zatem zostać wskazany w samej wizji, która zaczyna się od Medii i Persji i sięga do końca. To dużo lat. Jakie wydarzenie rozpoczyna ten okres? Nie podaje tego 8. rozdział *Księgi Daniela*, ale za to jest to wyraźnie wskazane w 9. rozdziale *Księgi Daniela*.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Podczas wspólnego studium biblijnego omówcie ściśle powiązanie ewangelii i sądu ukazane w dwóch częściach jednego prorocstwa z 8. i 9. rozdziału *Księgi Daniela*. Dlaczego to powiązanie jest dla nas dobrą nowiną? Jak to powiązanie pomaga nam złagodzić lęk, jaki budzi w nas pojęcie sądu?

2. Zastanów się nad objawioną w Dn 9,26 prawdą, iż Mesjasz został zabity „nie za siebie” (UBG). Co to oznacza? Dla kogo Chrystus poniósł śmierć na krzyżu?

3. Przeczytaj jeszcze raz Kpł 16,16; 23,26-29. Podczas wspólnego studium biblijnego omówcie powody, dla których świątynia wymagała oczyszczenia (zob. Kpł 16,16), oraz jak mieli się zachowywać Izraelici, gdy odbywało się oczyszczenie świątyni (zob. Kpł 23,26-29). Jak to, co zostało opisane w tych wersektach, było powiązane ze sobą nawzajem? Co to oznacza dla nas?